

bestå af sagkyndig bistand, materialer, lån og tilskud.

Såfremt støtten ydes i form af *tilskud til bygningsarbejder på den fredede ejendom*, vil disse tilskud efter gældende skatteregler normalt være skattepligtige for modtageren.

Den beskæring af tilskuddets værdi, som en beskatning indebærer, kan i visse tilfælde modvirke formålet med støtten. Derfor foreslås det, at offentlige tilskud gøres skattefrie på samme måde som tilskud ydet efter lov om statstilskud til forbedring og opretning af beboelsesejendomme. Ved offentlige tilskud forstås i denne sammenhæng også tilskud ydet af statslige, kommunale og amtskommunale fonde.

Som nævnt indgår det i forliget, at der skal søges udarbejdet nærmere retningslinier for fradrag for vedligeholdelsesudgifter på fredede ejendomme.

For disse ejendomme finder ligningslovens regler om standardfradrag ikke anvendelse. I stedet kan der som hovedregel foretages fradrag for *faktiske vedligeholdelsesudgifter*. Der kan derimod ikke ske fradrag for forbedringsudgifter.

En korrekt opgørelse af skatteyderens indkomst for et givet indkomstår forudsætter således, at der indrømmes fradrag for udgifter til udbedring af den forringelse af ejendommen, der er sket i løbet af året som følge af, at ejendommen har været i brug og derfor har givet grundlag for indtægt af ejendommen. Udbedring af den forringelse af ejendommens bygninger, der er sket før vedkommende ejers erhvervelse af ejendommen, kan derimod ikke fradrages ved hans indkomstopgørelse, idet ejerens udgifter til udbedring af denne forringelse i skattemæssig henseende betragtes som forbedringsudgifter.

Spørgsmålet om afgrænsning mellem fradragsberettigede vedligeholdelsesudgifter og ikke-fradragsberettigede forbedringsudgifter har i praksis givet anledning til vanskeligheder, selv om der efterhånden er fastlagt visse retningslinier. Afgrænsningsproblemerne er især store for nyerhvervede ejendomme. For at få en praktisk arbejdsregel i disse tilfælde er der fastsat generelle regler af ligningsrådet, som indebærer, at der i almindelighed i de første ejerår kun kan anerkendes fradrag for en vis procentdel af den årlige lejeindtægt. Procentreglen kommer fortrinsvis til anvendelse for første ejerår, men kan også gøres gældende overfor reparationsforanstaltninger i andet og tredje ejerår. For fredede ejendomme kan der anerkendes større fradrag, men der er ikke fastsat nærmere retningslinier i denne forbindelse.

På denne baggrund er der som ovenfor nævnt enighed om at søge gennemført en standardisering af reglerne for, hvornår udgifter afholdt på en fredet bygning skal betragtes som vedligeholdelsesenholdsvis forbedringsudgifter, således at det i højere grad vil være muligt for ejere af fredede bygninger at forudsige, hvorvidt en given udgift vil kunne betragtes som fradragsberettiget eller ej. Dette antages at kunne gennemføres administrativt.

3. Skove.

Ved lov nr. 581 af 19. december 1980 gennemførtes visse generelle lempelser i formuebeskatningen.

Disse lempelser må antages ikke i fuldt omfang at tilgodese skovbrugserhvervets særlige økonomiske forhold. Det foreslås derfor, at der for visse ejere af større skove sker yderligere lempelser i formuebeskatningen.

Forslaget indebærer, at der fra og med indkomståret 1981 gives et nedslag i skovens formue-skattepligtige værdi – dvs. friværdien – ved opgørelsen af den skattepligtige formue for ejere af ejendomme, som omfatter mindst 25 ha skov. Nedslaget udgør 30 pct. af den del af hele ejendommens friværdi, som kan henføres til selve skoven.

Forslaget tilsigter på denne måde at opnå et administrativt enkelt system, der for skovbrugserhvervet som helhed i et rimeligt omfang kan lempe formuebeskatningens virkninger.

Som en overgangsordning foreslås det, at der for 1980 skal ske nedslag på 20 pct. i friværdien for skove på mindst 50 ha.

For indkomståret 1980 baseres ejendomsværdien på 16. alm. vurdering. Ved denne vurdering er ejendomme på 50 ha i gennemsnit ansat til ca. 450.000 kr., hvilket er under grænsen for formuebeskatning. Om formueskatten er af betydning for ejeren vil derfor i almindelighed afhænge af, om han råder over anden skattepligtig formue.

Af landets ca. 25.500 private skovejendomme har ca. 600 et areal, der overstiger 50 ha.

Det foreslås, at adgang til nedslag for 1980 kun skal have virkning for skovejendomme over 50 ha.

På grund af de forventede stigninger i ejendomsværdien for store skove ved 17. alm. vurdering foreslås, at arealgrænsen fra og med indkomståret 1981 sænkes til 25 ha. Herved vil yderligere ca. 900 ejendomme blive omfattet af forslaget om nedslag i friværdien.

Samtidig hermed foreslås, at nedslaget i friværdien forhøjes fra 20 pct. til 30 pct.